

Jak kluci kupovali kabriolety

Mazda MX-5 NC

Bylo to jako blesk z čistého nebe, když jednoho dne Jenda oznámil, že uvažuje o koupi proslulého kabrioletu Mazda MX-5. Celá ta geneze měla počátek v tom, že se Jenda jednou v práci svěřil svému kolegovi Jirkovi, že vždycky snil o kabrioletu, a že kdyby si někdy nějaký koupil, tak by to byl Peugeot 206 CC. Kolega Jirka mu na to tehdy řekl, že kdyby si pořizoval kabriolet on, tak by to byla Mazda MX-5. Jendovi to nedalo, zjistil si na internetu, o co vlastně jde – a jak jí uviděl, byla to láska na první pohled.

Od této chvíle nastalo vyhledávání vhodných inzerátů a diskuze o té či oné nabídce. Neuplynul ani jeden měsíc a v sobotu 26.5.2018 jsme vyrazili Jenda, Petr a já prohlédnout si dva vozy z nabídky autobazarů.

Ten první byl v autobazaru v Kutné Hoře. Vůz byl dovezený z Itálie a bazar za něj požadoval 159 900,- Kč. Když jsme dorazili do autobazaru, vůz jsme našli poměrně rychle. Již na první pohled bylo zřejmé, že vůz je v daleko horším stavu, než vypadal na fotografiích. Zrezavělé brzdové kotouče, ojeté pneumatiky, popraskaná plátěná střecha, ošuntělý interiér – to je jen základní výčet nedostatků. Došlo tak na Petrova slova: „Vy chcete koupit dobrý vůz z Itálie? To je téměř vyloučené“. Jenda neříkal nic, bylo vidět, že je zaražený a nakonec, po vybízení, začal, abych to řekl moderním newspeakem, „rýsovat katastrofické scénáře“. Prostě propadl depresi, že když takto vypadal tento vůz, tak jak bude vypadat ten druhý, který je jen o 10 000,- Kč dražší. Přitom na fotografiích nám připadal ten vůz z autobazaru v Kutné Hoře lepší. Bylo zřejmé, že tady už nic nevymyslíme, shodli se na tom, že tento vůz „rozhodně ne“ a vyrazili jsme směr Chrudim, kde se nalézal druhý autobazar s Mazdou MX-5.

Po příjezdu do autobazaru v Chrudimi jsme také vystavenou Mazdu okamžitě našli. Na první pohled bylo zřejmé, že tohle je „jiná káva“. Vůz byl na pohled velmi zachovalý, pán z autobazaru nám vůz vyvezl na plac a nechal nás vůz prohlížet si podle naší libosti. Zjistili jsme, že na voze prakticky není žádná koroze – vůz byl zřejmě v zimě nejetý, z venku vypadal nádherně (na laku bylo pouze pár stop po odletujících kamíncích), interiér byl rovněž velmi zachovalý, motorový prostor neměl chybičku, na voze byly namontovány nové přední brzdové kotouče a i pneumatiky byly velmi slušné. Jediným větším nedostatkem bylo hlučnější ložisko v převodovce. Jenda projevil zájem o zkušební jízdu. Pán nasadil převozní značky, usedl za volant a na sedadlo spolujezdce usedl Jenda. My s Petrem jsme zatím čekali, až se ti dva vrátí ze zkušební jízdy. Po asi 10 minutách jsme zaslechli zvuk motoru a do vrat autobazaru vjela Mazda, tentokrát již s Jendou za volantem. Na tváři měl rozjařený úsměv a v duši mu opět zářilo slunce. Bylo zřejmé, že vůz si Jendu plně získal. Nutno konstatovat, a na tom jsme se s Petrem shodli, že vůz Jendovi docela slušel – dobrý módní doplněk.

Pánovi v autobazaru jsme řekli, že mu dáme v pondělí vědět, ale všem nám bylo jasné, že vůz bereme. Pak už to šlo rychle. V pondělí pak Jenda zatelefonoval do autobazaru, že by vůz vzal, dále si dohodl slevu 5 000,- Kč na to hlučnější ložisko a s pánem se domluvili na převzetí vozu.

V Chrudimi bylo rovněž provedeno zaevidování vozu do evidence motorových vozidel, které proběhlo bez problémů a hlavně rychleji než v Praze.

Jedná se o Mazdu MX-5 NC, rok výroby 2006, motor 1,8 l o výkonu 93 kW, najeto 123 000 km, cena 165 000,- Kč.

Tak Jenda k Mazdě MX-5 přišel. Aby byl módní doplněk úplný, pořídil si Jenda slušivou čepičku na výlety s kabrioletem – viz foto (po pravdě řečeno, já jsem si koupil úplně stejnou taky).

A jelikož bylo letos vhodné počasí na projížďky kabrioletem, podnikl Jenda hned několik výletů. Na jednom z nich se potkali s úplně stejnou Mazdou MX-5 (dokonce i stejné barvy), a odtamtud převzal Jenda zvyk „kabrioletářů“ navzájem na sebe mávat.

Další velké otestování vozu provedli Jenda s Petrem, když s novou Mazdou vyrazili na dovolenou do Itálie.

Renault Megane Cabrio

Nedá se říct, že Petr, poté, co si Jenda koupil Mazdu MX-5, zatoužil také vlastnit kabriolet. Pravdou je, že Petr o Renaultu Megane Cabrio již mluvil dávno před tím, než si Jenda Mazdu koupil. Samozřejmě, tím, že si to Jenda koupil, tak Petrova touha vlastnit kabriolet, se jen zvětšila.

Petr již v té době byl členem Renault Car Clubu a znáte to, obdivovat pouze cizí vozy vám dlouho nevydrží. Člověk chce také slyšet obdivná slova na vlastní vůz, nechce jen číchat cizí smrad z výfuku, ale vonět výfukovými plyny z vlastního vozu a být upatlán od vlastního oleje a nikoliv od cizího šmíru.

Nastalo opět vyhledávání vhodného inzerátu. Petr nám (Jendovi, Jirkovi a mně) posílal vybrané inzeráty a my jsme prostřednictvím mailové komunikace porovnávali vybraná auta a vedli zasvěcené diskuze o tom, jaký motor zvolit a jaké provedení. Tady zaperlil Jiřík, který v jednom z mailů napsal: „Srovnejte si velitelský čas, je 2.7.2018, 21:04. Akce Cabrio začíná“. A druhý den pak odjel na dovolenou. Tak jsem výběr vozu s Petrem převážně řešil pouze já.

Zásadní problém v tomto případě byl v tom, že Petr uvažoval o cenové relaci 30 – 40 tis. Kč., což odpovídalo roku výroby 1999 – 2001.

Celkem jsme s Petrem podnikli tři jízdy za prohlídkou vhodného vozu.

1. „Mazlík“

Za prvním vozem jsme se vypravili do Plzně. Jednalo se o Renault Megane Cabrio I, motor 2,0 l, kanárkově žluté barvy, cena 40 tis. Kč. V inzerátu pán tvrdil, že se jedná o mazlíka, který vodu viděl jen při mytí. Pravdou je, že na fotografiích vypadal vůz velice pěkně. Starost nám trochu dělala pánem avizovaná úprava spodku (snížení) a úprava výfuku.

Po příjezdu na místo se ukázalo, že to s tím „mazlíkem“ nebude tak horké. Na voze se loupal lak, vůz byl na několika místech „třuknut“, v motorovém prostoru to vypadalo jak ve skladišti olejů po sovětské armádě, spodek vozu byl rezavý a celému vozu dominovaly nestandardní pneumatiky (ku podivu vzadu širší než vpředu) a především pak nestandardní výfuk, jehož průměr se blížil průměru komínové roury od udírny, kterou si Petr před pár dny pořídil. Bylo nám s Petrem jasné, že aby tento vůz prošel na technické prohlídce, tak by ten technik musel být slepý a ještě ten den v mimořádně dobré náladě. Petr se jel s pánem projet na zkušební jízdu, ale bylo nám jasné, že z toho asi nic nebude. Cestou z pána vylezlo, že vůz má pouze dva roky a hrdě oznámil, že vyměnil u rádia reproduktory (po pravdě řečeno, to bylo asi to poslední, co nás v tu chvíli zajímalo a následně jsme si s Petrem říkali, že reproduktory mohl nechat původní a spíše vyměnit jiné věci). Rovněž si Petr postěžoval, že podvozek, díky jeho snížení, byl dost tvrdý.

Petr si sice nechal „čas na rozmyšlení“, ale oběma nám bylo jasné, že do tohoto vozu nepůjdeme.

2. „Naprosto bez koroze“

Za druhým vozem jsme jeli do Jesenice. Pán tvrdil, že s vozem jezdila v Německu jeho dcera a pán ho teď tady v Čechách prodává. Vůz je prý naprosto bez koroze. Jednalo se opět o kanárkově žlutého Renault Megane Cabrio I s motorem 1,6 l - 66 kW. Cena 27 000,- Kč.

Po příjezdu jsme konstatovali, že na plátěné střeše kabrioletu se nalézají docela slušný vzorkovník mečů. Říkal jsem si, že v případě koupi budeme muset koupit i prostředek „Mech-Stop“. Lak na voze byl opravovaný, prahy dole orezlé a oloupaný ochranný nátěr. Úsměv na rtech se mi objevil, když jsem zjistil, že oba zadní blatníky jsou cca do výše 10 cm „vykytované“. Jemná linie blatníků tak byla porušena hrubou vrstvou kytu. Řekl jsem jen Petrovi, že už je mi jasné, že vůz je bez koroze – tmel přece nerezaví. Pán si všiml našeho ne příliš nadšeného výrazu a snažil se věc ještě zachránit nabídkou, že by za cca 2 000,- Kč. nechal udělat technickou prohlídku.

Pak jsme s Petrem jeli na zkušební jízdu (pán nás nechal jet oba). Nejprve řídil Petr, auto jelo docela dobře. Po ujetí cca 2 km jsme se prohodili. Motor se už zahřál, tak jsme ještě zkusili, „jak to jede“, když tu najednou jsme zjistili, že motor nechce spadnout na volnoběžné otáčky a drží se v rozmezí 1 500 – 2 000 ot/min. Podobnou závadu jsem kdysi měl na svém voze Renault 19. Tehdy bylo vadné čidlo podtlaku v sání. Tím bylo definitivně rozhodnuto.

Vrátili jsme se opatrně zpět a předali vůz majiteli s tím, že vůz nechceme. Bylo to v poslední chvíli – venku totiž právě začínalo pršet.

Po těchto zkušenostech jsme se s Petrem dohodli, že musíme „mířit výš“, to znamená, nastavit si vyšší finanční částku, za kterou chceme vůz koupit. Ukázalo se, že každá ušetřená koruna při nákupu je pak následně mnohonásobně vydána (cca 5 – 8 krát) při následných opravách.

3. „Opravdový mazlík“

Za třetím vozem jsme se jeli dne 28.7.2018 s Petrem a Jirkou Klikou podívat do malého autobazaru Sprint v Konecchlumí u Jičína. Jednalo se o Renault Megane Cabrio I, ale už s novou maskou, rok výroby 1999, nově vyvinutý motor 1,6 l – 16V o výkonu 79 kW, najeto 89 000 km. Cena vozu byla 59 900,- Kč.

Byla slunná sobota a my jsme vyrazili pro vůz Petrových snů (v té chvíli jsme to však ani Petr, ani my s Jirkou, ještě nevěděli).

Po příjezdu jsme vůz našli již připravený a umytý před autobazarem, vůz vypadal na první pohled velice pěkně. Petr šel ohlásit do kanceláře, že už jsme dorazili.

Já s Jiříkem jsme zatím prohlíželi vůz, který opravdu vypadal velice zachovale. Po krátké prohlídce jel Petr s Jirkou vůz vyzkoušet a já mezi tím dojednal s pánem slevu na promáčknutý pravý zadní práh. Cena by tak byla 55 000,- Kč.

Po delší době, kdy pán v autobazaru začínal být již nervózní, se kluci vrátili zpět ze zkušební jízdy. Jejich první reakce byly nadšené a nadšení ještě vzrostlo, když jsem jim oznámil domluvenou slevu z kupní ceny.

Problém nastal, když jsme oznámili, že vůz bereme, ale že se pro něj zastavíme někdy v příštím týdnu. To pán pak chtěl po nás nějakou zálohu. Jelikož jsme u sebe hotové peníze neměli, začali jsme řešit, co s tím. Řekli jsme si, že zaplatíme tedy celou kupní cenu a vůz si hned odvezeme, ale kde vzít najednou v hotovosti 55 000,- Kč. Zde nám vytrhl trn z paty Jirka, který prohlásil, že má zlatou kartu a může vybrat, kolik chce (samozřejmě maximálně do výše zůstatku). Tak jsme nasedli do auta a jeli k bankomatu, kde Jiřík vybral požadovanou částku, kterou hodil Petrovi se slovy: „Vyplat’ ho“. Tak Jiřík napravil svou předchozí dovolenkovou nepřítomnost.

...Jiřík vybral požadovanou částku, kterou hodil Petrovi se slovy: „Vyplat' ho, Slepejš...“ ☺

Pak už opět vše šlo jak na drátku. Petr zaplatil kupní cenu, vyřídil s pánem potřebnou administrativu a po cca 20 minutách jsme si vezli domů nově koupeného Megana Cabrio.

Od té doby se Petr dme pýchou na svého „Mazlíka“, a to zvláště po té, co mu opravář vozů Renault z Rudné, pan Havel řekl, že tak zachovalého Megana ještě neviděl.

Tak do naší rodinné stáje přibyly dva kabriolety a s Jiříkem jsme si říkali, zda nevytvořit pobočku Renault Car Clubu nazvanou RCCC – Renault Car Club Cabrio.

